

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 143/13

Λουξεμβούργο, 24 Οκτωβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-85/12
LBI hf, πρώην Landsbanki Islands hf κατά
Kepler Capital Markets SA και Frédéric Giroux

**Η άδεια αναστολής πληρωμής των χρεών την οποία χορήγησαν στην τράπεζα LBI
οι ισλανδικές αρχές παράγει στη Γαλλία τα αποτελέσματα που της αποδίδει η
ισλανδική νομοθεσία**

Η οδηγία για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων δεν αντιτίθεται στο να καταλαμβάνουν αναδρομικώς τα αποτελέσματα της εν λόγω αναστολής πληρωμής των χρεών και συντηρητικές κατασχέσεις κινηθείσες στη Γαλλία

Η οδηγία για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων ¹ προβλέπει ότι, σε περίπτωση πτωχεύσεως ενός πιστωτικού ιδρύματος με υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη, τα μέτρα εξυγιάνσεως και η διαδικασία εκκαθαρίσεως εντάσσονται σε ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος εντός του οποίου το ίδρυμα έχει την καταστατική του έδρα (αποκαλούμενο κράτος καταγωγής). Επομένως, κατ' αρχήν, τέτοιου είδους μέτρα διέπονται από ενιαίο πτωχευτικό δίκαιο και εφαρμόζονται κατά το δίκαιο του κράτους καταγωγής, παράγοντας τα αποτελέσματά τους σύμφωνα με το δίκαιο αυτό σε όλη την Ένωση, χωρίς άλλες διατυπώσεις. Για τον σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κράτη, όπως η Ισλανδία, εξομοιούνται με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο της καταρρεύσεως του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ισλανδία μετά τη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση του 2008, ο Ισλανδός νομοθέτης έλαβε πλείονα μέτρα εξυγιάνσεως διαφόρων πιστωτικών ιδρυμάτων εγκατεστημένων στη χώρα αυτή. Ειδικότερα, νόμος της 13ης Νοεμβρίου 2008 ², αφενός, απαγόρευσε την άσκηση κάθε ένδικης προσφυγής κατά των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής πληρωμής των χρεών και, αφετέρου, διέταξε την αναστολή των εκκρεμών δικών. Με τον από 15 Απριλίου 2009 ³ νόμο, ο Ισλανδός νομοθέτης εφάρμοσε επί των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής πληρωμής των χρεών μεταβατικούς κανόνες με σκοπό την υπαγωγή των ιδρυμάτων αυτών σε ειδική διαδικασία εκκαθαρίσεως, χωρίς να τεθούν πράγματι υπό εκκαθάριση πριν από τη λήξη της αδείας αναστολής πληρωμής των χρεών.

Η LBI hf (πρώην Landsbanki Islands hf) είναι χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ισλανδικού δικαίου στο οποίο χορηγήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2008 άδεια αναστολής πληρωμής των χρεών από το Πρωτοδικείο του Ρέικιαβικ. Λίγο καιρό πριν, στις 10 Νοεμβρίου 2008, η LBI αποτέλεσε το αντικείμενο δύο συντηρητικών κατασχέσεων τις οποίες κίνησε στη Γαλλία πιστωτής, κάτοικος του κράτους μέλους αυτού. Η LBI προσέβαλε τις συντηρητικές αυτές κατασχέσεις ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων υποστηρίζοντας ότι, βάσει της οδηγίας, τα ληφθέντα στην Ισλανδία μέτρα εξυγιάνσεως μπορούν να αντιταχθούν άμεσα στον Γάλλο πιστωτή της. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο του Ρέικιαβικ αποφάσισε, στις 22 Νοεμβρίου 2010, την κίνηση διαδικασίας εκκαθαρίσεως κατά της LBI.

Στο πλαίσιο αυτό, το Cour de cassation (Γαλλία), το οποίο έχει επιληφθεί της υποθέσεως αυτής σε τελευταίο βαθμό, υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα αν τα μέτρα εξυγιάνσεως ή εκκαθαρίσεως που απορρέουν από τους μεταβατικούς κανόνες του νόμου της 15ης Απριλίου 2009 καλύπτονται

¹ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, σ. 15).

² Νόμος 129/2008.

³ Νόμος 44/2009.

επίσης από την οδηγία, της οποίας το αντικείμενο είναι η αμοιβαία αναγνώριση των μέτρων εξυγιάνσεως και των διαδικασιών εκκαθάρισεως που έχουν ληφθεί από διοικητικές και δικαστικές αρχές. Εξάλλου, το γαλλικό δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η οδηγία αντιτίθεται στην αναδρομική εφαρμογή των αποτελεσμάτων αδείας αναστολής πληρωμής των χρεών σε συντηρητικά μέτρα ληφθέντα σε άλλο κράτος μέλος πριν από την έκδοση της αποφάσεώς του.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι οι διοικητικές και δικαστικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι μόνες αρμόδιες να αποφασίζουν για την εφαρμογή μέτρων εξυγιάνσεως σε πιστωτικό ίδρυμα, καθώς και για την κίνηση διαδικασίας εκκαθάρισεως στρεφόμενης κατά του ιδρύματος αυτού. Επομένως, μόνον τα λαμβανόμενα από τις εν λόγω αρχές μέτρα αποτελούν, δυνάμει της οδηγίας, το αντικείμενο αναγνώρισεως στα άλλα κράτη μέλη, με τα αποτελέσματα που τους αποδίδει το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.

Αντιθέτως, η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την εξυγίανση και την εκκαθάριση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων μπορεί, κατ' αρχήν, να παράγει αποτελέσματα στα λοιπά κράτη μέλη μόνον μέσω συγκεκριμένων μέτρων τα οποία λαμβάνουν οι διοικητικές και δικαστικές αρχές του κράτους μέλους αυτού κατά ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος.

Όσον αφορά τους μεταβατικούς κανόνες του νόμου της 15ης Απριλίου 2009, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **ο Ισλανδός νομοθέτης δεν διέταξε την, καθεαυτή, εκκαθάριση των υπαχθέντων σε καθεστώς αναστολής της πληρωμής των χρεών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων**, αλλά αναγνώρισε ορισμένα απόβλητα με διαδικασία εκκαθάρισεως αποτελέσματα στις ισχύουσες μια συγκεκριμένη ημερομηνία άδειες αναστολής της πληρωμής των χρεών. Ομοίως, από τις μεταβατικές αυτές διατάξεις προκύπτει ότι δεν μπορούν να παράγουν αποτελέσματα, ελλείψει δικαστικής αποφάσεως έχουσας χορηγήσει ή παρατείνει άδεια αναστολής της πληρωμής των χρεών υπέρ ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος πριν από την ημερομηνία αυτή. Συνεπώς, **οι κανόνες αυτοί δεν παράγουν τα αποτελέσματά τους άμεσα, αλλά μέσω μέτρου εξυγιάνσεως χορηγούμενου από δικαστική αρχή** σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Επομένως, η χορηγηθείσα στην LBI άδεια αναστολής πληρωμής των χρεών δύναται, δυνάμει της οδηγίας, να παράγει τα αποτελέσματα που της αναγνωρίζει η ισλανδική νομοθεσία στα κράτη μέλη της Ένωσης.

Όσον αφορά το ζήτημα αν οι μεταβατικοί κανόνες πρέπει να μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή για να παράγουν τα αποτελέσματά τους στα κράτη μέλη της Ένωσης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η οδηγία θέτει σε εφαρμογή σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισεως των εθνικών μέτρων εξυγιάνσεως και εκκαθάρισεως, χωρίς να αποσκοπεί στην εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας στον τομέα αυτόν. Τονίζει ότι η οδηγία δεν εξαρτά την αναγνώριση των μέτρων εξυγιάνσεως και εκκαθάρισεως από την προϋπόθεση της δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής στρεφόμενης εναντίον τους. Ομοίως, ούτε το δίκαιο κράτους μέλους μπορεί να εξαρτά την αναγνώριση αυτή από τέτοιου είδους προϋπόθεση την οποία τυχόν προβλέπει η εθνική του νομοθεσία.

Εν συνεχεία, όσον αφορά το ζήτημα αν η οδηγία αντιτίθεται στην αναδρομική εφαρμογή των αποτελεσμάτων αδείας αναστολής της πληρωμής των χρεών σε μέτρα εξυγιάνσεως ληφθέντα σε άλλο κράτος μέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα μέτρα εξυγιάνσεως και εκκαθάρισεως διέπονται, κατ' αρχήν, από τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής. Πάντως, ο γενικός αυτός κανόνας δεν εφαρμόζεται στις «εκκρεμείς δίκες», οι οποίες υπάγονται στο δίκαιο του κράτους μέλους εντός του οποίου εκκρεμεί η δίκη αυτή. Όσον αφορά το περιεχόμενο της εξαιρέσεως αυτής, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **ο όρος «εκκρεμοδικία» καλύπτει μόνον τις επί της ουσίας διαδικασίες και ότι τα επιμέρους μέτρα αναγκαστικής εκτελέσεως που προκύπτουν από τις δίκες αυτές εξακολουθούν να υπάγονται στη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής**. Συναφώς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **τα ληφθέντα στη Γαλλία συντηρητικά μέτρα αποτελούν επιμέρους μέτρα αναγκαστικής εκτελέσεως και, συνεπώς, τα αποτελέσματα της χορηγηθείσας στην Ισλανδία αδείας αναστολής της πληρωμής των χρεών στην LBI επί των συντηρητικών αυτών μέτρων διέπονται από την ισλανδική νομοθεσία**.

Εξάλλου, το γεγονός ότι τα μέτρα αυτά ελήφθησαν πριν από τη χορήγηση της αδείας αναστολής της πληρωμής των χρεών στην LBI δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό διότι, δυνάμει της οδηγίας, **η ισλανδική νομοθεσία διέπει και τα διαχρονικά αποτελέσματα της αδείας αυτής**. Ωστόσο, δεν

προσक्रούει στην οδηγία η ύπαρξη αναδρομικού αποτελέσματος μέτρου εξυγιάνσεως, όπως της αδείας αναστολής της πληρωμής των χρεών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582